

5. velikonočna nedelja A

Jaz sem pot, resnica in življenje. (Jn 14,6)

Prvo berilo

Apostolska dela 6,1-7

Tiste dni je število učencev naraščalo. Helenisti pa so začeli godrnjati čez Hebrejce, češ da so njihove vdove zapostavljene pri vsakodnevni oskrbi. Dvanajstéri so sklicali množico učencev in rekli: "Ni prav, da zanemarjamo Božjo besedo, ker strežemo pri mizi. Poiščite si, bratje, iz svojih vrst sedem mož, ki uživajo ugled in so polni Duha in modrosti, in določili jih bomo za to službo! Mi pa se bomo posvetili molitvi in oznanjevanju Božje besede." Množica je predlog soglasno sprejela. Izvolili so Štefana, moža, ki je bil poln vere in Svetega Duha, Filipa, Próhorja, Nikánorja, Tímona, Parmenája in Nikolája, spreobrnjenca in priseljenca iz Antiohíje. Predstavili so jih apostolom in ti so med molitvijo položili nanje roke. In Božja beseda se je širila, število učencev v Jeruzalemu se je zelo množilo in tudi veliko duhovnikov je sprejelo vero.

Drugo berilo

1 Peter 2,4-9

Preljubi, h Gospodu stopíte, k živemu kamnu, ki so ga sicer ljudje zavrgli, a je pri Bogu izbran in dragocen. Saj ste vendar živi kamni. Zato se vgrajujte v duhovno stavbo, tako da boste sveto duhovništvo in boste darovali duhovne daritve, ki bodo po Jezusu Kristusu prijetne Bogu. V Pismu namreč beremo: 'Glej, na Síonu polagam kamen, izbran in dragocen vogelni kamen; kdor veruje vanj, ne bo osramočen.' Vam torej, ki verujete, je čast, tistim, ki ne verujejo, pa: 'Kamen, ki so ga zidarji zavrgli, je postal vogelni kamen' in 'kamen spotike in skala pohujšanja'. Ker niso pokorni besedi, se spotikajo; in prav za to so bili postavljeni. Vi pa ste izvoljeni rod, kraljevsko duhovništvo, svet narod, ljudstvo, določeno za Božjo last, da bi oznanjali slavna dela tistega, ki vas je poklical iz teme v svojo čudovito luč.

Evangelij

Janez 14,1-12

Tisti čas je rekel Jezus svojiin učencem: "Vaše srce naj se ne vznemirja. Verujete v Boga, tudi vame verujte! V hiši mojega Očeta je veliko bivališč. Če bi ne bilo tako, ali bi vam rekel: Odhajam, da vam pripravim prostor? Ko odidem in vam pripravim prostor, bom spet prišel in vas vzem k sebi, da boste tudi vi tam, kjer sem jaz. In pot, kamor grem, poznate." Tomaž mu je rekel: "Gospod, ne vemo, kam greš. Kako bi mogli poznati pot?"

Jezus mu je dejal: "Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugače kot po meni. Če ste spoznali mene, boste spoznali tudi mojega Očeta. Od zdaj ga poznate in videli ste ga." Filip mu je rekel: "Gospod, pokaži nam Očeta in zadosti nam bo."

Jezus mu je dejal: "Filip, toliko časa sem med vami in me nisi spoznal? Kdor je videl mene, je videl Očeta. Kako moreš reči: 'Pokaži nam Očeta.' Mar ne veruješ, da sem jaz v Očetu in Oče v meni? Besed, ki vam jih govorim, ne govorim sam od sebe; ampak Oče, ki je v meni, opravlja svoja dela. Verujte mi, da sem jaz v Očetu in Oče v meni; če pa tega ne verujete, verujte zaradi del samih. Resnično, resnično, povem vam: Kdor veruje vame, bo dela, ki jih jaz opravljam, tudi sam opravljal, in še večja kot ta bo opravljal, ker grem jaz k Očetu."

V razmislek

Družba, v kateri sočasno obstaja tako veliko različnih kultur, religij, verskih prepričanj in življenjskih načrtov in ki tudi delno prehajajo druga v drugo, občuti Jezusove zahteve iz današnjega evangelija kot provokacijo ("Verujte v Boga, tudi vame verujte!" in "Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugače kot po meni."). V humani družbi, v družbi, ki je predana toleranci, v kateri naj bi vsak postal blažen na svoj način, se občuti ta navidezna zahteva po absolutnosti iz Jezovih ust precej zastarelo. Ali ni ta čas, v katerem je takšna zahteva prinesla med ljudi ogromno netolerance, sovraštva, nasilja in trpljenja, že dokončno minil? V mislih imamo križarske vojne, verske vojne, inkvizicijo...

Kljub temu ne moremo zanikati konstantnosti glede te zahteve niti v Janezevem evangeliju niti v Petrovem pismu (2. berilo). Kristus, vogelni kamen (kamen spotike), je tisti, ki prinaša življenje. To prepričanje ne želi biti izraz arogance, temveč izraz globokega zaupanja in poizkus, da bi nerazumljivost krščanske vere povzeli v besedah – tisti, katerega so človeške oči tako zelo zavrgle, da so ga predale smrti, je bil natanko tisti, ki je bil izbran od Boga. Tu ne pride do izraza idealizirani absolutizem, temveč poizkus, da bi razbili tradicionalno podobo Boga. "Verujte v Boga, tudi vame verujte!" je povabilo, da tudi danes zaupamo v tistega Boga, ki se vedno kaže solidaren z vsemi ljudmi v stiski, nesreči, preganjanju in zasramovanju. Jezus je vreden zaupanja, ker Njegovo življenje pokaže Božje zagotovilo in zvestobo do ljudi. Da Bog obudi od mrtvih Jezusa, ne pomeni nič drugega kot potrditev Njegovega načina življenja. Jezusovo življenje, kot je predstavljeno v evangelijih, je zelo oddaljeno od kakršnekoli netolerance. Vendar je bil in je trn v peti – za vplivne in tiste, ki brez ozira na druge zasledujejo lastne interese. Predvsem Jezusova navidezna zahteva po absolutnosti relativizira isto na paradoksen način. Verovati v Jezusa, v njegovo pot, v njegovo resnico in njegovo življenje, pomeni predvsem, obrniti na glavo za našo družbo pomembne vrednote kot so lastništvo, uspeh, ugled, priznanje, moč... Ni odločujoče to, kar nekdo ima in poseduje, temveč kar je v svoji nezamenljivi individualnosti! Posedovanje in želja po imetju lahko postanejo prepreka na poti sledenja Jezusu. "Jaz sem pot, resnica in življenje" vključuje odpoved družbenemu priznanju za vsako ceno. Če kot Kristijani v družbi naletimo na nasprotovanje ali doživimo odobravanje, je popolnoma irelevantno. Veliko bolj je odločilno, da ne posredujemo netolerance, temveč upanje in zagotovilo in pokažemo Jezusovo pot, ko pričamo z našim lastnim krščanskim življenjem. Eden najlepših in najbolj osrečujočih vidikov krščanstva je, da ne verujemo v anonimnega, brezobličnega Boga. Krščanstvo je religija, v kateri lahko prepoznamo Božje obličje v Jezusovem obličju. Ko nadaljujemo na zemlji delo, ki ga je začel Jezus, ko ga prepoznamo v obličju trpečih sestr in bratov, potem smo z Njim na poti k našemu končnemu domu.